

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01672/21-14

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, pana [REDAKCE], proti rozhodnutí povinného subjektu Technické služby Slaný s.r.o., IČO 629 58 437, se sídlem Nejtškova 1709, 274 01 Slaný o odmítnutí žádosti č.j. 1/2021 ze dne 21. 7. 2021, takto:

- I. V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., se rozhodnutí povinného subjektu Technické služby Slaný s.r.o., IČO 629 58 437, se sídlem Nejtškova 1709, 274 01 Slaný o odmítnutí žádosti č.j. 1/2021 ze dne 21. 7. 2021 **ruší a řízení se zastavuje.**
- II. V souladu s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se povinnému subjektu Technické služby Slaný, s.r.o., IČO 629 58 437, se sídlem Nejtškova 1709, 274 01 Slaný **přikazuje**, aby žadateli, panu [REDAKCE], poskytla informaci o výši odměny jednatelů povinného subjektu, včetně případných odměn a příplatků vyplácených nad rámec stanovené odměny jednatelů, a to ve formátu uvedení příslušných částek v jednotlivých měsících spadajících do období vymezeného daty 1. 1. 2020 - 31. 1. 2021, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Pan [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen „žadatel o informace“ nebo „žadatel“) požádal dne 17. 2. 2021 Technické služby Slaný s.r.o., se sídlem Nejtškova 1709, 274 01 Slaný (dále také jen „povinný subjekt“), o následující informace:

1. Informace o výši odměny jednatele povinného subjektu, včetně případných odměn a příplatků vyplácených nad rámec stanovené odměny jednatele, a to ve formátu uvedení příslušných částek v jednotlivých měsících spadajících do období vymezeného daty 1. 1. 2020 - 31. 1. 2021.
2. Sdělení celkového počtu zaměstnanců organizace včetně počtů aktuálně platných pracovních smluv na dobu určitou a neurčitou, a informace o počtu pracovníků konajících práce mimo pracovní poměr. Uváděná množství požadoval žadatel rozdělit dle totožných kategorií pracovních poměrů, případně prací konaných mimo pracovní poměr.

Povinný subjekt zaslal dne 4. 3. 2021 žadateli e-mailem sdělení (bez č.j.), v němž mu poskytl část požadovaných informací (informace požadované pod bodem 2.) a část informací poskytnout odmítl, aniž však vydal o odmítnutí poskytnutí části informací rozhodnutí. Dne 8. 3. 2021 podal žadatel o informace u povinného subjektu stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, na kterou povinný subjekt nereagoval; proto požádal žadatel Úřad o zjednání nápravy. Dne 5. 5. 2021 vydal Úřad opatření proti nečinnosti č.j. UOOU-01672/21-3. Dne 14. 5. 2021 byla stížnost předložena Úřadu, který o ní dne 25. 5. 2021 rozhodl rozhodnutím č.j. UOOU-01672/21-5, jímž povinnému subjektu přikázal vyřídit předmětnou žádost o informace do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o stížnosti. Následně vydal povinný subjekt rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Na základě odvolání žadatele rozhodl Úřad dne 7. 7. 2021 pod č.j. UOOU-01672/21-12 o zrušení rozhodnutí a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání.

Dne 21. 7. 2021 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j. 1/2021, jímž žádost částečně (v bodu 1.) v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítl, a to s odkazem na § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (dále jen „Nařízení GDPR“) a § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“).

V odůvodnění rozhodnutí povinný subjekt uvádí, že poskytnutí odmítnutých informací by znamenalo zásah do práva jednatele na ochranu před zasahováním do soukromého života a do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů dle Nařízení GDPR. Povinný subjekt dále popisuje test proporcionality provedený dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a dochází k závěru, že nejsou splněny podmínky stanovené uvedeným nálezem, protože není možno informace poskytnout. Dále povinný subjekt konstatuje, že osoba jednatele společnosti není osoba veřejně činná, funkcionář nebo zaměstnanec veřejné správy; údaj o jeho odměnách, plynoucích z funkce jednatele, nevypovídá o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, není ho možné poskytnout dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. S odkazem na Nařízení GDPR povinný subjekt dále uvádí, že požadované údaje není možné poskytnout především s ohledem na skutečnost, že jednatel společnosti neposkytl souhlas se zveřejněním požadované informace v souladu se jmenovaným nařízením. Dále dle povinného subjektu není zajištěna zákonnost zpracování osobních dat ve smyslu článku 6 kapitoly II. Nařízení GDPR.

Žadatel o informaci rozhodnutí napadl odvoláním, ve kterém se neztotožňuje s rozhodnutím povinného subjektu, ani s odůvodněním. Žadatel o informace v odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti namítá, že dle jeho názoru povinný subjekt nemá právo požadovanou

informaci nesdělit. Žadatel zpochybňuje argumentaci povinného subjektu odkazující na Nařízení GDPR. To dle něj upravuje ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů; jednatel společnosti je statutárním orgánem osoby právnické, a žádost nepožadovala jiné údaje než údaje o odměnách zmíněného orgánu. Uvádí dále, že žádost o informace se řídí zvláštním předpisem, zákonem č. 106/1999 Sb. Žádost dle uvedeného zákona obecně není považována za zpracování informací; dle žadatele je tak opora povinného subjektu o Nařízení zcela chabá. Žadatel dále nesouhlasí s odkazem na ustanovení § 81 občanského zákoníku, které na povinný subjekt jakožto na právnickou osobu dle žadatele nedopadá. Sdělení povinného subjektu, že odměna jednatele ve vazbě na personální změny v obsazení nositelů této funkce se nezměnila, nepovažuje žadatel za dostatečnou odpověď, neboť požadoval konkrétní výši odměn za určité období. Žadatel dále nesouhlasí se způsobem provedení tzv. testu proporcionality. Provedený test proporcionality je dle žadatele založen zjevně na účelových nepotvrzených hypotézách a spekulacích; jeho prostřednictvím se povinný subjekt snaží účelově popřít, že výše odměny jednatele je ve středu veřejného zájmu a že je sama o sobě způsobilá přispět k veřejné diskusi. Povinný subjekt se snaží osobu žadatele a účel požadované informace učinit nevěrohodným; tvrdí, že se žadatel nezajímá o další finanční a ekonomické ukazatele. Povinný subjekt tím ignoruje např. fakt, že výsledek hospodaření povinného subjektu je dostupný dálkovým způsobem a dotaz prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb. by tedy byl nadbytečný; nadto jednou z legálních možností zpřístupnění této informace povinným subjektem je např. elektronický odkaz. Zveřejnění konkrétních údajů o odměnách jednatele dle žadatele směřuje k uspokojení veřejného zájmu. Toto však dle žadatele povinný subjekt v rozporu s nálezem IV. ÚS 1378/16 popírá, přičemž úmysl žadatele informaci zveřejnit mu slouží jako argument neposkytnutí informace; nedůvodně tvrdí, že se informace bez hlubší analýzy a kontextu veřejných zájmů netýká. Tím povinný subjekt popírá své další teze. Z úvah povinného subjektu dle žadatele vyplývá, že si je vědom potenciálu veřejného zájmu, který zveřejnění odměn zakládá. Povinný subjekt bez znalostí okolností případného zveřejnění označuje předem kontext zveřejnění za matoucí, diskusi za nekorektní atd. Žadatel dále popisuje své aktivity na podporu tvrzení, že plní roli společenského hlídacího psa. Žadatel uvádí, že požadované informace mají sloužit ke zpracování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky ve vazbě na znepokojivou personální praxi ve vedení obce, k informování veřejnosti a vyvolání veřejné diskuse. Žadatel dále uvádí, že podpisem smlouvy o výkonu funkce se stává jednatel společnosti funkcionářem; popření této skutečnosti v rozhodnutí dle žadatele *„naplňuje roli nezpochybnitelného znaku generálního nonsensu prostupujícího celým rozhodnutím“*. Žadatel dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019 ze dne 27. 5. 2020, dle něhož *„požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčených osob v rámci veřejné sféry...“*, a dle něhož roli společenského hlídacího psa naplňuje ten, kdo se zajímá o veřejné záležitosti a vnáší do veřejného prostoru informace, o nichž může být vedena diskuse, nebo se s nimi veřejnost může alespoň seznámit. Žadatel dále uvádí, že v obecném měřítku je pozice jednatele společnosti, jež je pod většinovým vlivem obecní samosprávy, vysokou pozicí ve smyslu uvedeného rozsudku.

Z obsahu odvolání plyne, že žadatel o informace napadá rozhodnutí jako celek a považuje jej za nesprávné a navrhuje, aby Úřad v souladu s § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém stanovisku a odvolání se spisovou dokumentací předložil dne 16. 8. 2021 Úřadu.

II.

Úřad na základě včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Jelikož žadatel v odvolání neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, byla přezkoumána správnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu.

Úřad se již nezabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti vydaného povinným subjektem Technické služby Slaný s.r.o. Již ve svém předcházejícím rozhodnutí č.j. UOOU-01672/21-12 dospěl Úřad k závěru, že v řízeních dle zákona č. 106/1999 Sb. je v tomto případě nadřízeným orgánem.

III.

Úřad se dále, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, zabýval správností napadeného rozhodnutí.

Úřad po posouzení žádosti i všech relevantních podkladů ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Povinný subjekt částečně odmítl žádost z důvodu ochrany soukromí, osobnosti a osobních údajů, s odkazem na § 8a zákona č. 106/1999 Sb., čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, Nařízení a § 81 a násl. občanského zákoníku. Dle povinného subjektu by poskytnutí odmítnutých informací znamenalo zásah do práva jednatele na ochranu před zasahováním do soukromého života a do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů. Jednatel společnosti není dle názoru povinného subjektu veřejně činnou osobou, funkcionářem nebo zaměstnancem veřejné správy; údaje o jeho odměnách, plynoucích z funkce jednatele, nevypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, nelze je tak poskytnout dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. Úřad konstatuje, že povinný subjekt je společností s ručením omezeným, kdy jediným jejím společníkem je město Slaný; lze tak dovodit, že jednatel takové společnosti může být příjemcem veřejných prostředků ve smyslu ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. Úřad konstatuje, že osobní údaje, týkající se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, mezi něž jsou počítáni i představitelé obchodních společností, judikatura v minulosti podřadila pod ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jedná o příjemce veřejných prostředků ve smyslu tohoto ustanovení. Úřad v tomto odkazuje též na komentářovou literaturu: *„Otázkou je, zda musí informace o mzdách a odměnách poskytovat i veřejné instituce, tedy např. městem založené obchodní korporace. V případě některých veřejných institucí může být totiž položena otázka, nakolik je v jejich případě naplněn znak hospodaření s veřejnými prostředky. Podle našeho názoru naplněn je. Ustanovení, kterými jsou definovány meze práva na informace, je totiž třeba v pochybnostech vykládat tak, aby kontrolu umožňovala, a nikoli jí bránila. Informace je tedy třeba u veřejných institucí poskytovat za stejných podmínek, jako u orgánů veřejné správy,*

přestože formálně vzato prostředky, s nimiž hospodaří městem či krajem založená obchodní korporace či třeba státní podnik, nejsou součástí rozpočtu obce, kraje či státu. I u těchto státních (krajských, obecních) právnických osob je totiž nutné vyjít z účelu zákona o svobodném přístupu k informacím, jímž je dohled nad transparentností a efektivností hospodaření s veřejnými prostředky. Je-li například obec vlastníkem lesů, pak v případě špatného hospodaření (např. neadekvátně vysokých odměn jednatele či dalších vedoucích pracovníků) může přijít o zisk, který by jinak z těžby dřeva měla.“ (Jelínková, J.; Tuháček, M. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer 2017, s. 119-120)

V každém jednotlivém případě střetu dvou základních práv, tedy i v případě střetu práva na informace s právem na ochranu osobních údajů, je třeba provádět test proporcionality ve smyslu plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, v případě střetu práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, týkajících se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, v jeho rozšiřující modifikaci tzv. platového testu dle nálezu Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který shrnuje v bodu 125. Povinný subjekt tak může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., pokud nejsou kumulativně splněny všechny tyto podmínky: **a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídačského psa"; d) informace existuje a je dostupná.** Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom, dle Ústavního soudu, odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Splnění kritérií Ústavní soud opřel o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejména o rozsudek ze dne 8. 11. 2016 ve věci *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku*, č. 18030/11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019, nově upřesnil výklad tzv. platového nálezu zejména ve smyslu veřejného zájmu na poskytování informací o osobách, které zejména zastávají výrazné vedoucí pozice.

Tzv. platový nálezy tedy předpokládá, že povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele (třetí bod tzv. platového testu), tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse (první a druhý bod tzv. platového testu), přestože zákon č. 106/1999 Sb. s povinností žadatele blíže vymezovat svou vlastní osobu i účel požadovaných informací nepočítá. Proto pokud žadatel v žádosti neuvede v tomto smyslu žádné bližší údaje (typicky nebude argumentačně prokazovat, čím a jak jsou splněny jednotlivé požadavky tzv. platového testu), není možné z důvodu absence těchto údajů v žádosti tuto odmítnout. Jinými slovy, pokud žadatel již v podané žádosti vymezí (vyloží), zda a jak jsou splněna výše uvedená kritéria, není nutné jej jakkoli kontaktovat a povinný subjekt se při vyřizování žádosti soustředí na to, zda žádost tzv. platovým testem skutečně projde. V tomto případě povinný subjekt žadatele k doplnění nevyzýval, nýbrž vycházel z odvolání žadatele ze dne 18. 6. 2021, v němž žadatel své motivy k podání předmětné žádosti upřesnil.

Dále Úřad uvádí, že v případě žádostí typově cílících na platy a odměny zaměstnanců nebo osob, jednajících za povinný subjekt (jeho jménem), je třeba považovat tyto osoby

za osoby dotčené žádostí o informaci. Z postoupené dokumentace, rozhodnutí povinného subjektu ani jeho stanoviska k odvolání žádným způsobem nevyplývá, že by vyzval osobu dotčenou žádostí o informace s možností vyjádřit se k podané žádosti, k čemuž by jí poskytl přiměřenou lhůtu. Nicméně Úřad konstatuje, že rozhodnutí povinného subjektu, v němž je uvedeno, že jednatel neposkytl souhlas se zveřejněním informace, je podepsáno právě dotčeným jednatelem. Úřad tak má nesouhlas dotčené osoby za prokázaný.

K provedenému testu proporcionality uvádí Úřad následující:

V bodu 126. výše uvedeného nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 je uvedeno, že „je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu“. Posouzení definovaných kritérií dle platového nálezu Ústavního soudu tak nemá vést nutně k odmítnutí žádosti, ale k důslednému a individuálnímu posouzení každé žádosti s tím, že povinný subjekt musí vzít v úvahu skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žadatele a skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch převahy práva na ochranu soukromí a osobních údajů dotčených osob. Vždy je třeba individuálně posoudit, za jakým účelem jsou informace o příjmech konkrétních osob vyžádány a kdo je žádá.

Povinný subjekt dle názoru Úřadu nepostupoval v souladu s výše uvedenými závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16. Dle svého sdělení chce žadatel přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, kdy požadované informace mají sloužit ke zpracování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky ve vazbě na žadatelem popisovanou znepokojivou personální praxi ve vedení obce; žadatel chce informovat veřejnost a vyvolat veřejnou diskusi o tématu. Dle povinného subjektu by zveřejnění výše odměny jednatele nevedlo k odhalování klientelismu, na něž žadatel poukazuje, a bez širších ekonomických informací (neboť žadatel se o tyto dle povinného subjektu nezajímá) ani k mapování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky. Zveřejnění informací může dle povinného subjektu způsobit jejich zasazení do nelichotivého až urážejícího či napadajícího kontextu, což s korektně vedenou veřejnou diskusí nemá nic společného; toto povinný subjekt dovozuje ze skutečnosti, že žadatel neprojevuje hlubší zájem o ekonomickou analýzu společnosti a chce mapovat nakládání s veřejnými prostředky pouze na základě odměn jednatele společnosti. Veřejná diskuse o odměnách jednatele společnosti dle povinného subjektu nepřispívá k diskusi o věcech veřejných zájmů, ale k šíření pomluv. Na základě uvedených úvah povinný subjekt dospěl k závěru, že účelem vyžádání informací není přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Argumentace povinného subjektu je dle Úřadu nepodložená fakty, povinný subjekt operuje pouze svými ničím nepodloženými předpoklady. Úřad se dále v souvislosti s tvrzením povinného subjektu o nezájmu žadatele o hospodářské výsledky povinného subjektu přiklání k tvrzení žadatele, že výsledky hospodaření je povinný subjekt povinen zveřejňovat, a není tedy již potřeba o ně žádat v režimu zákona č. 106/1999 Sb. Úřad se též ztotožňuje s námitkou žadatele, v níž s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019 žadatel poukazuje na skutečnost, že se zvyšujícími se postavením osob v rámci veřejné sféry (a tedy zvyšujícími se kompetencemi) úměrně klesají požadavky na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace. Osoba jednatele obchodní společnosti, jejímž jediným společníkem je obec (město), přitom má dle názoru Úřadu relativně velké kompetence. Vyhodnocení bodu a) uvedeného nálezu Ústavního soudu považuje Úřad za neobjektivní a nedostatečné. Pro úplnost Úřad odkazuje na II. právní větu rozsudku č. j. 2 As 88/2019-29: „*Avizovaný záměr žadatele o informace*“

zveřejnit poskytnuté informace na veřejně přístupném úložišti dat, který umožní široké veřejnosti o těchto informacích vést diskusi, je dostatečný pro splnění podmínky přispět těmito informacemi k diskusi o věcech veřejného zájmu; postačuje totiž pouze racionální potenciál vzniku či rozvoje veřejné diskuse. Zároveň nelze trvat na tom, aby žadatel takto získané informace sám přímo explicitně hodnotil či analyzoval; jejich zveřejnění je samo o sobě pro veřejnost přidanou hodnotou.“ Žadatel v tomto případě srozumitelně popsal důvody podání žádosti i svůj záměr, tj. zveřejnit požadovanou informaci a vyvolat veřejnou diskusi k tématu nakládání obce s veřejnými prostředky. Úřad se nemůže ztotožnit se závěrem povinného subjektu, že účelem žádosti není přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. V reakci na tvrzení povinného subjektu o negativních dopadech zveřejnění požadovaných informací (šíření pomluv atd.) Úřad konstatuje, že ze spisového materiálu ani dostupných podkladů nevyplývá, že by žadatel hodlal informace poskytnuté povinným subjektem zneužít, dotčené osoby účelově poškodit, resp. že by o informace žádal s jiným úmyslem, než který v průběhu vedeného řízení deklaroval.

K druhé podmínce tzv. platového testu (informace samotná se týká veřejného zájmu) povinný subjekt uvedl, že samotná informace bez hlubší analýzy a kontextu se veřejného zájmu netýká. Tato informace je osobním údajem, týkajícím se jednatele společnosti, kterého lze identifikovat. Dále dle povinného subjektu dotazy na výši příjmů nejsou považovány za zdvořilé, z etického pohledu je jejich bezdůvodné zveřejňování nevhodné a v rozporu s dobrými mravy. Tato argumentace povinného subjektu není přiléhavá. Dle Úřadu může být požadovaná informace, spolu s dalšími informacemi ekonomického rázu, které jsou veřejně dostupné a žadatel si je tedy může opatřit, předmětem veřejného zájmu. Úřad dodává, že *„splnění podmínky druhé bude většinou znamenat i naplnění (i když tomu tak zdaleka nemusí být vždy) té první; pouze pokud se požadovaná informace týká veřejného zájmu, pak může být žadatelem vyžadována za účelem přispět s ní právě k diskusi o věcech veřejného zájmu. Zároveň však také obráceně platí, že pokud se požadovaná informace týká veřejného zájmu a žadatel plausibilně tvrdí, že s ní hodlá nějakým způsobem přispět k veřejné diskusi (získanou informaci chce např. zveřejnit třetím osobám k dalšímu posouzení, komentování či statistickému porovnání s jinými relevantními informacemi, nebo ji hodlá sám analyzovat a vzešlé výstupy sdělit veřejnosti), bude většinou (tj. ne nezbytně vždy) splněna také podmínka účelu vyžádání informace. Posouzení povahy samotné informace a toho, k čemu má být využita, zpravidla bude třeba provádět společně a uvážit, zda žadatel s touto informací hodlá přispět k veřejné diskusi a nedomáhá se jí například pouze ze soukromých důvodů, aby tak poškodil či diskreditoval dotčenou osobu nebo si s ní skrze zneužití tohoto práva vyřizoval vlastní spory osobního charakteru (podmínka první). Není již však na místě zkoumat, natož chtít po žadateli, aby sám prokázal, zda poskytnutá informace skutečně následně vzbudí žadatelem avizovanou veřejnou diskusi; relevantní pouze je, zda ji žadatel v podobě k tomu podle běžných zkušeností způsobilé hodlá veřejnosti k diskusi předložit a tím i potenciálně umožnit.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29, bod 25.). S ohledem na výše uvedené úřad k první a druhé podmínce tzv. platového testu uzavírá, že tyto jsou naplněny.

V případě třetí podmínky tzv. platového testu (žadatel plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“) povinný subjekt pouze konstatuje, že žadatel se do role tzv. společenského hlídačského psa staví a je politicky aktivní. Úřad se ztotožňuje s námitkou žadatele, odkazujícího na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29, dle něhož *„Roli tzv. „společenského hlídačského psa“ mohou splňovat nejen profesionální*

novináři, ale také neziskové organizace či spolky věnující se otázkám transparentnosti, hospodaření a odměňování ve veřejné správě nebo též jednotlivci, kteří do veřejného prostoru kvalifikovaným způsobem vnášejí informace o fungování veřejné sféry.“, a dále: „Podmínkou pro naplnění role tzv. „společenského hlídacího psa“ tedy je, aby si žadatel jemu dříve poskytnuté informace (zde o příjemcích veřejných prostředků) nenechával výlučně pro sebe a svou vlastní soukromou potřebu, nýbrž s nimi veřejně „pracoval“ (typicky s nimi seznamoval veřejnost, komentoval je apod.). Prezentování těchto informací veřejnosti by na jednu stranu nemělo být zcela nahodilé, naprosto nesystematické a výhradně sporadické. Zároveň je však třeba zdůraznit, že nelze trvat na tom, aby žadatel takto získané informace nutně sám přímo explicitně hodnotil, analyzoval či metodologicky dále zpracovával; jejich pouhé zveřejňování, zvláště má-li systematictější povahu, je samo o sobě pro veřejnost přidanou hodnotou. Již jen tato činnost (způsob nakládání s poskytnutou informací) naplňuje dikci Ústavním soudem citovaného rozhodnutí ESLP, neboť tím žadatel vykonává „svoji nepostradatelnou roli veřejného ‚hlídacího psa‘ (spočívající) v rozšiřování informací o věcech veřejného zájmu“, což má „významný dopad na řádné fungování demokratické společnosti.““

Dle zjištění Úřadu se žadatel aktivně dlouhodobě zajímá o dění ve své obci, o kterém prostřednictvím médií informuje veřejnost. Žadatel je členem občanského spolku Občané města Slaného o.s., který sleduje dění v obci a aktivně jej komentuje prostřednictvím sociálních sítí a blogu; na jeho webových stránkách žadatel publikoval (např. OMS Slaný - Novinky: Mexiko se prodávat nebude (slany-2014.cz)). Z dostupných informací Úřad vyvodil, že žadatele je možno považovat za společenského hlídacího psa ve smyslu výše zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29.

Čtvrtá podmínka tzv. platového testu je splněna; povinný subjekt v rozhodnutí konstatuje, že informace existuje a je dostupná.

K námitce žadatele, týkající se odkazu na Nařízení GDPR a § 81 a násl. občanského zákoníku ve výroku napadeného rozhodnutí Úřad uvádí, že tato je nedůvodná. Povinný subjekt ve výroku odkazuje především na § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., dle něhož povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Takovým předpisem jsou ustanovení § 81 - § 90 občanského zákoníku upravující ochranu osobnosti a soukromí fyzické osoby, ale také Nařízení. Odkazy na uvedené právní normy proto Úřad považuje ve spojení s § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. za relevantní.

IV.

Na základě posouzení všech relevantních skutečností dospěl Úřad k závěru, že rozhodnutí povinného subjektu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, a zároveň neshledal žádný zákonný důvod pro odmítnutí žádosti. Podmínky platového testu byly, ve světle aktuální související judikatury, naplněny, a je tak splněn důvod pro poskytnutí požadovaných informací ve smyslu § 8b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Úřad tak postupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení zastavil; následně přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout, a to ve lhůtě, určené ve výrokové části tohoto rozhodnutí výše uvedeným zákonným ustanovením.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí se podle ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu a podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí se podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Praha 7. září 2021

JUDr. Simona Pavlová, Ph.D.
pověřená zastupováním
vedoucího odd. rozhodování
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. , , ,
2. Technické služby Slaný s.r.o., Nejtškova 1709, 274 01 Slaný, DS: ek66jnu
3. dotčená osoba